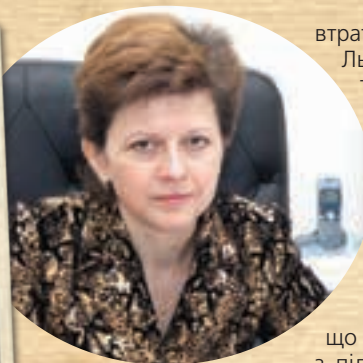


Утоплена в асфальті, але відроджена



втрат – її викоринили з площі перед Львівським театром опери і балету разом із пам'ятником вождів пролетаріату. Так зникла коштовна мозаїчна бруківка, ровесниця театру – столітньої перлини архітектури. Згодом тут змайстрували сучасний фонтан, із яким історична бруківка зовсім не гармоніювала.

І нині Львовом ходять чутки, що стару бруківку, котру підіймають з-під асфальту, ту, що колись була «закатана», продають місцевим багатіям для оздоблення власних маєтків, облаштування приватних зон відпочинку. Та й приклади наводять: у Сколівському районі є популярний відпочинковий комплекс, викладений натуральним давнім лицованим бруком теракотового кольору. Наскільки ці сигнали відповідають дійсності, редакція журналу «Віче» поцікавилася у **начальника Галицького управління житлового господарства Ірини МАРУНЯК.**

Радянської пори, а саме у 60-х роках двадцятого століття, серед великих міст Львів тримав першість за кількістю екологічно чистих брукованих вулиць. Однак

після появи асфальтних заводів гладеньку бруківку з чудового високоякісного каменю вкрили смердючим асфальтом на вулиці Стрийській, на проспектах Свободи, Шевченка та інших. Асфальт, як відомо, виділяє найбільше канцерогенних речовин до висоти 70–80 см (а це зріст малолітніх дітей). Та й у роки незалежності України «бруківка як зброя пролетаріату» зазнала

Студенти зібрали кошти на відновлення церкви в селі Кути

Лариса ПЕТРОВА

У селі Кути Буського району на Львівщині відкрили унікальну дерев'яну церкву Святого Михаїла XVII століття. Вона стояла зачищеною більш як півстоліття. Про цей храм та інші писав журнал «Віче», коли порушував проблему збереження дерев'яних пам'яток сакральної архітектури в Україні. У Кутах храм удалось реставрувати завдяки благодійній акції студентів Університету банківської справи НБУ «III Аукціон надій». Церква Святого Михаїла – перша за роки незалежності дерев'яна церква, відновлена з ініціативи студентів. Партнер акції – Герой України, директор Львівської галереї мистецтв Борис Возницький.

Акція «III Аукціон надій» тривала два роки, протягом яких зібрали більш як 250 тисяч гривень. Студенти збирали гроші, колядуючи на сесіях обласної

та міської рад, по підприємствах та банках Львова. Найбільше коштів виручили під час самого благодійного аукціону в грудні 2008 року. Жертводавцями цінних лотів тоді стали депутати, львівські банкіри та підприємці. Студенти облаштували територію навколо церкви, полагодили огорожу, на черзі – обладнання сигналізації храму.

– За зібрані кошти перекрили дах, захистили церкву від пожеж, подбали про її охорону, рекламу (інформаційний стенд, дорожній знак-показчик, листівки для туристів, експонати для музею пам'яті). Все це дає нам підстави говорити про завершення благодійної акції, але роботи з облаштування церкви лише розпочинаються, – сказала ректор Університету банківської справи НБУ Тамара Смол-

– Уже з минулого року не припиняємо перекладати бруківкою вулиці, – каже Ірина Маруняк. – Справді, ми мали телефонні дзвінки від мешканців, які цікавилися, куди поділася бруківка, знята під час реконструкції вулиці. Люди турбуються й підозрюють щось через незнання. Всю бруківку, яку підняли з-під асфальту, складаємо на вулиці Богдана Хмельницького, біля Високого замку. Ось, прошу, можете сфотографувати.

– На жаль, вона лежить упереміж з асфальтною кришкою-сміттям., – зауважую.

– Це так, бо ми її виймали з-під асфальту. Адже відомо, що в радянські часи бруківку закатали асфальтом на площах Міцкевича, Галицькій, на проспекті Свободи, Стрийській та інших. Тож дістали бруківку з-під асфальту, звезли сюди і посортували. А нині заново перемощували ці вулиці. Вже поклали бруківку на вулицях Саксаганського, Театральній, Грушевсь-

кого, Вороного, перекрили вулиці Балабана, Тиху, коштом меценатів – вулиці Яворського, Вірменську, Старосврейську. Ми повертаємося до старого камінного покриття, бо відомо, що бруківка є екологічно чистою. І хоча вартість одного квадратного метра мостіння бруківки з облаштуванням для неї спеціально підготовленої основи становить 500 гривень, а покриття асфальтом на такій самій ділянці – 140 гривень, обираємо бруківку, бо вона в експлуатації вічна. Вона не потребує постійних капіталовкладень. Фірма, яка в нашому районі відремонтувала вулиці Стрийську, Княгині Ольги, застосовує якісні технології і дає гарантію на 20 років.

Щороку на середній і поточний ремонт львівських вулиць кожний район (а їх у Львові шість) отримує з міського бюджету по п'ять мільйонів гривень. Ніхто не сумнівається, що вулиці – це основа міста. Щоправда, їх у Львові

234, а це 71 кілометр завдовжки. Площа мощених бруківкою вулиць – 910 тисяч квадратних метрів. Однак зразково-показових рівненьких поверхонь можна назвати лише з десяток. Виходить, близько 30 мільйонів гривень щороку заривають у землю, бо якби підрядники мостили вулиці так, як на своєму власному подвір'ї, якість укладання бруківки забезпечувала б її тривале використання без щорічних ремонтів. Але це вже інша тема розмови, вона стосується моральності людей, котрим їхня праця байдужа. Це стосується і чиновників при владі, які влаштовують тендери, і контрольних органів, і підрядників-виконавців робіт, і працівників житлових управлінь.

Фото автора.



женко. – Ми спокійно передаємо храм у надійні руки Бориса Возницького та обласної влади, які пообіцяли, щойно встановлять сигналізацію, повернути у храм цінний іконостас, який раніше тут був, а нині вже відреставрований зберігається у сховищах Олеського замку.

Саму церкву продовжать реставрувати, адже, як виявили дослідники, деревина потребує фахової консервації. Коли відремонтують під'їзну дорогу, церква стане об'єктом туристичного маршруту «Золота підкова».

– Наша благодійна акція зі збору коштів закінчилася, але ми постійно дбатимемо про храм. Студенти вже не раз улаштовували тут толоки, приїждитимемо і надалі.

Добірка **ВСН**
журналу

Храм Архангела Михаїла – унікальна пам'ятка дерев'яної сакральної архітектури України. Збудований 1697 року теслею Григорієм Гебичем Савським.

Починаючи з 1865 року зовнішній вигляд церкви декілька разів змінювався.

А це плануємо саме тут укласти шлюб, – сказав активіст студентської ініціативної групи Ілля Симоненко. – Церква намолена нашими прадідами і має особливу енергетику та силу.